

Anmeldelse af Michael Neumanns cd

Selvom jeg ikke er ekspert i det svenske sprog, vover jeg alligevel pelsen og iler med en anmeldelse af Michael Neumanns nyeste cd.

Det er lidt en blandet landhandel med hensyn til repertoire: Lidt musical (på svensk, forstås), Evert Taube, Carl Michael Bellman, Cornelis Vreeswijk og fatter Ulrik, traditionel norsk (på svensk, forstås) og – sandelig: H. C. Andersen og Sebastian (IKKE på svensk). Derudover bidrager Michael også med en enkelt melodi til en tekst af finlandssvenske Åke Grandell.

På den måde kommer han faktisk rundt i det meste af Norden (kun Island mangler).

Om det er tilsløret eller ej, skal jeg lade være usagt, men summa summarum er, at resultatet er absolut høreværdigt.

Selv spiller Michael jo en fortrinlig guitar, men netop på dette område har han fået forstærkning af sin søn, Tobias, der udover guitarspillet også har stået for arrangementerne.

En skøn (kvindelig) strygetrio samt en ditto oboist er med til at understrege det umiskendelige visepræg på skiven, hvor musikken på intet tidspunkt drukner ordene i de enkelte sange.

Michael er en fin visesanger, men alligevel har han hentet assistance i form af sin søster Ulla, der fremfører den danske del af fatter Ulriks Kärleksvals, der på den måde bliver et møde mellem tre generationer Neumann.

Det er en fin skive, Michael Neumann her har begået, og bekendtskabet med den tåler mere end en enkelt gennemlytning.

Anmelder Holger Bjørnholt-Fink.